

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.5.2010
KOM(2010)246 wersja ostateczna

2010/0131 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania umowy między Unią Europejską a Republiką Indonezji dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych

UZASADNIENIE

1. Kontekst wniosku

- **Podstawa i cele wniosku**

W następstwie orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości w tzw. sprawach o „otwartym niebie”, w dniu 5 czerwca 2003 r. Rada udzieliła Komisji mandatu na rozpoczęcie negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia niektórych postanowień obowiązujących umów umową na szczeblu Unii Europejskiej¹ („mandat horyzontalny”). Celem tych umów jest stworzenie wszystkim przewoźnikom lotniczym z Unii Europejskiej wolnego od dyskryminacji dostępu do tras między Unią Europejską a państwami trzecimi oraz zapewnienie zgodności dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a państwami trzecimi z prawem Unii Europejskiej.

- **Kontekst ogólny**

Międzynarodowe stosunki w dziedzinie lotnictwa między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a państwami trzecimi są tradycyjnie regulowane przez dwustronne umowy o komunikacji lotniczej zawierane pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a państwami trzecimi, załączniki do tych umów oraz inne dwustronne i wielostronne porozumienia między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

Tradycyjne klauzule wyznaczania stosowane przez państwa członkowskie w dwustronnych umowach o komunikacji lotniczej są niezgodne z prawem Unii Europejskiej. Umożliwiają one krajom trzecim odrzucenie, wycofanie lub zawieszenie pozwolenia lub upoważnienia wydanego danemu przewoźnikowi lotniczemu, wyznaczonemu przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym jednak to państwo członkowskie ani jego obywatele nie posiadają przeważającej części udziałów i nie sprawują nad nim skutecznej kontroli. Taki przypadek został uznany za dyskryminację przewoźników z Unii Europejskiej ustanowionych na terytorium któregoś z państw członkowskich, ale będących własnością i pozostających pod kontrolą obywateli innych państw członkowskich. Sytuacja ta jest niezgodna z art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który gwarantuje obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej korzystającym ze swobody przedsiębiorczości w innym przyjmującym państwie członkowskim traktowanie na równi z obywatelami przyjmującego państwa członkowskiego.

Istnieją również inne zagadnienia, takie jak opodatkowanie paliwa lotniczego czy opłaty za przewóz stosowane przez przewoźników lotniczych z państw trzecich na trasach wewnątrzunijnych, w odniesieniu do których należy zapewnić zgodność z prawem Unii Europejskiej poprzez zmianę lub uzupełnienie istniejących postanowień dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a państwami trzecimi.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

---

¹ Decyzja Rady nr 11323/03 z dnia 5 czerwca 2003 r. (dokument zastrzeżony).

Postanowienia umowy zastępują lub uzupełniają istniejące postanowienia osiemnastu dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi a Republiką Indonezji.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Umowa przyczyni się do realizacji głównego celu unijnej polityki w zakresie zewnętrznych stosunków w dziedzinie lotnictwa poprzez zapewnienie zgodności istniejących dwustronnych umów o komunikacji lotniczej z prawem Unii Europejskiej.

2. **Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena skutków**

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Przez cały czas trwania negocjacji konsultowano się z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i z sektorem lotnictwa.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Uwagi państw członkowskich Unii Europejskiej i sektora zostały uwzględnione.

3. **Aspekty prawne wniosku**

- **Krótki opis proponowanych działań**

Działając zgodnie z mechanizmami i wytycznymi przedstawionymi w załączniku do „mandatu horyzontalnego”, Komisja wynegocjowała umowę z Republiką Indonezji, która zastępuje niektóre postanowienia istniejących dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Republiką Indonezji. Artykuł 2 umowy zastępuje tradycyjnie stosowane klauzule wyznaczania wspólnotową klauzulą wyznaczania, umożliwiającą wszystkim przewoźnikom z Unii Europejskiej korzystanie z prawa przedsiębiorczości. Artykuł 4 dotyczy opodatkowania paliwa lotniczego — kwestii, która została zharmonizowana na mocy dyrektywy Rady 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, w szczególności jej art. 14 ust. 2. Artykuł 5 rozwiązuje ewentualne przypadki konfliktu z regułami konkurencji Unii Europejskiej.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 100 ust. 2, art. 218 ust. 5 i art. 218 ust. 6 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- **Zasada pomocniczości**

Wniosek w całości opiera się na „mandacie horyzontalnym” udzielonym przez Radę, a uwzględniono w nim kwestie wchodzące w zakres prawa Unii Europejskiej i dwustronnych umów o komunikacji lotniczej.

- **Zasada proporcjonalności**

Umowa zmieni lub uzupełni postanowienia dwustronnych umów o komunikacji lotniczej jedynie w takim zakresie, w jakim będzie to niezbędne dla zapewnienia zgodności tych umów z prawem Unii Europejskiej.

- **Wybór instrumentów**

Umowa między Unią Europejską a Republiką Indonezji jest najbardziej skutecznym instrumentem umożliwiającym zapewnienie zgodności wszystkich istniejących dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Republiką Indonezji z prawem Unii Europejskiej.

4. **Wpływ na budżet**

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii Europejskiej.

5. **Informacje dodatkowe**

- **Uproszczenie**

Wniosek przewiduje uproszczenie prawodawstwa.

Oдноśne postanowienia dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Republiką Indonezji zostaną zastąpione lub uzupełnione postanowieniami jednej umowy na szczeblu Unii Europejskiej.

- **Szczegółowe objaśnienie wniosku**

Zgodnie z typową procedurą podpisywania i zawierania umów międzynarodowych, do Rady kieruje się prośbę o zatwierdzenie decyzji w sprawie podpisania i zawarcia umowy pomiędzy Unią Europejską a Republiką Indonezji dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych, jak również o wyznaczenie osób upoważnionych do podpisania umowy w imieniu Unii Europejskiej.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania umowy między Unią Europejską a Republiką Indonezji dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swojej decyzji z dnia 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do otwarcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową na szczeblu Unii Europejskiej.
- (2) W imieniu Unii Europejskiej Komisja wynegocjowała umowę z Republiką Indonezji dotyczącą pewnych aspektów przewozów lotniczych (dalej zwaną „umową”), zgodnie z mechanizmami i wytycznymi zawartymi w załączniku do decyzji Rady z dnia 5 czerwca 2003 r.
- (3) Z zastrzeżeniem zawarcia wspomnianej umowy w późniejszym terminie, wynegocjowana przez Komisję umowa powinna zostać podpisana i być tymczasowo stosowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Podpisanie umowy między Unią Europejską a Republiką Indonezji dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem zawarcia tej umowy.

Tekst umowy dołączony jest do niniejszej decyzji.

---

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby (osób) umocowanej (umocowanych) do podpisania umowy w imieniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 3

Do czasu wejścia w życie umowa jest stosowana tymczasowo od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu, w którym strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur³.

Artykuł 4

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do dokonania notyfikacji przewidzianej w art. 8 ust. 2 umowy.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

---

³ Data, od której umowa będzie tymczasowo stosowana, zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.